



Интервю на Envy с Anders Nystrom от Katatonia

*"Имаш право на не повече от 12 въпроса", предупреждава ме Paul, агентът по връзки с медиите към "Peaceville Records", след като сме уточнили подробностите покрай интервюто ни с Katatonia по повод задаващата се нова, осма по ред черна студийна перла на групата, "Night Is the New Day". В резултат на продължилите цял ден "преговори" успяваме да се доберем до самия Anders Nystrom - съосновател, идеолог, основен композитор и китарист на може би най-мрачния метъл квинтет, пръквал се някога от недрата на Стокхолм. За щастие, на пръв поглед малкото на брой отпуснати ни въпроси към русия швед се оказват предостатъчно, за да успеем да изкопчим всичко съществено, съпътстващо актуалното творение на Katatonia. Дори ни остава "място" и за някое и друго разчупващо дебелия лед подмятане от рода на...*

**Metal Katehizis: Здравсти, Anders! Как си?**

**Anders:** Добре, благодаря. Затънал съм в работата по рекламирането на новия ни албум и нямам търпение да стане 2 ноември, когато ще е официалната му европейска премиера. Накратко, зает съм от сутрин до вечер и планирам бъдещето.

**Измина доста време от появата на предишния ви студийен албум. Защо записите за "Night Is the New Day" се проточиха толкова и с какво друго се занимавахте след издаването на "The Great Cold Distance" (2006)?**

Истината е, че трябваше да влезем в студио още преди две години, но непрекъснато променяхме графика и отлагахме звукозаписните сесии, защото не разполагахме с достатъчен брой песни, а и тези, които вече бяхме композирали, не звучаха крайно убедително. Получи се така, че няколко пъти започвахме целия процес отначало, тъй като никога не бихме се захванали с нещо, което е едва наполовина готово. Като изключим това, изнесохме и доста концерти за представяне на последния ни албум - направихме две турнета в Северна Америка, едно в Европа и десетки единични хедлайнърски и фестивални изяви. Междувременно записахме и два диска със страничния ни проект Bloodbath (EP-то "Unblessing the Purity" и албума "The Fathomless Mastery" от 2008 г.; другите замесени в Bloodbath музиканти са Jonas Renkse от Katatonia, Mikael Akerfeldt и Martin Axenrot от Opeth и китаристът Per Eriksson - б.а.), така че определено не си губихме времето... А времето лети ужасно бързо, човече - не мога да повярвам, че изминаха близо четири години от

записите за предния албум на Katatonia! В крайна сметка, през май 2009 г. най-сетне почувствахме, че разполагаме с материал, отговарящ на очакванията ни, и влязохме в студио. Прекарахме там около два месеца и половина, лятото отмина и ето ни тук...

**Кои бяха най-памятните моменти по време на записите на песните от "Night Is the New Day"?**

Никога няма да забравя мястото, където записахме - наричахме го "дупката" (става дума за "Ghost Ward Studios" - б.а.). Дори и само това прозвище е достатъчно, за да се досетите, че изживяването не бе от най-приятните - мръсно, занемарено, зловещо местенце, хе-хе... От друга страна, работата протече безпроблемно, бяхме максимално концентрирани, всеки даде всичко от себе си и успяхме да сме вместим в графика и сроковете, които си бяхме поставили, така че в момента изпитвам единствено задоволство, че записите са зад гърба ни и най-сетне имаме чисто нов албум след всичките тези години. За пореден път се убеждавам колко вълнуващо и интересно нещо е времето...

**Полъхът на времето, приемствеността и вечността може да се усети и от обложката на новия ви албум, създадена от Travis Smith - с добре познатия от предишни издания на Katatonia град, обагрен в червено и "прегърнат" от ангел... Каква е идеята, скрита за тази визуална концепция?**

Чувствахме, че не сме приключили напълно с червено-черната схема от "The Great Cold Distance", но не желяехме да продължава с двуцветния подход, а по-скоро да върнем триизмерните изображения. Ангелът на обложката може да се възприема като вестител и изпълнител на предсказанието, че нощта ще се превърне в новия ден. Посланието е мрачно, но пък именно това е една от най-отличителните черти на Katatonia в съзнанието на хората - нещо като наша запазена марка. Естествено, щом музиката е мрачна, текстовете трябва да са издържани в същия дух, както и обложката. Стремим се към тази цялост, в противен случай ефектът от крайния резултат би бил непълен. Чисто и просто предлагаме на слушателите личните си възприятия и отражения на различни мрачни теми - това е и единствената червена нишка, свързваща настоящето на Katatonia с миналото ни.



**Самото заглавие "Night Is the New Day" е доста двусмислено - нощта е новият ден... Звучи плашещо, но донякъде и обнадеждаващо, поне в болното ми подсъзнание... Вероятно истината е някъде по средата, нали?**

На първо място, заглавието е абсолютно типично за Katatonia. И тук, както и в имената на предишните ни два албума ("Viva Emptiness" и "The Great Cold Distance"), е заложена известна ирония. С "Night Is the New Day" продължаваме тази традиция, като същевременно влагаме и дълбок, сериозен смисъл във фразата, така че да може да се тълкува нееднозначно. Повърхностното възприемане на заглавието би могло да се изтълкува като своеобразна игра на думи, въртяща се около модата в нашите среди, около така нареченото "ново черно" и хората, готови на всичко, само и само да следват сляпо последните тенденции. Що се отнася до по-завоалирания смисъл, скрит във фразата, става дума за представата ни за мрачното бъдеще - то е и ще става все по-неприветливо, докато накрая не дойде краят на всичко.

**В чисто композиционно отношение, мелодиите в "Night Is the New Day" също звучат "нееднозначно" - вледеняващи, но и завладяващи и безкрайно раздвижени. Ти самият заяви преди няколко седмици, че сте сътворили "може би най-разнообразния и силен албум на Katatonia". Какво по-точно имаш предвид?**

Бяхме напълно убедени, че в музикално отношение трябва да продължим оттам, докдето стигнахме с "The Great Cold Distance", но навлизайки по-дълбоко и наблюдайки още повече на атмосферата. Този път звуковият пейзаж е по-обширен, и то не само на преден план, но и в сенките... Като цяло, новият ни албум е по-динамичен и варира от брутално тежки партии до изключително меки пасажи, и то не само в рамките на конкретна песен, но и в отделните композиции. Не тъпчем на едно място, ето защо бих определил записа като напредничав, прогресивен. Има няколко нетипични за нас песни, например "Idle Blood", навяващи асоциации със 70-те години, най-вече заради акустичните китари и мелотрона, но същевременно има и чисти дуум метъл парчета като "Nephilim". Фигурират и няколко по-електронно повлияни композиции, издържани в духа на звученето на песента ни "Unfurl" (от сингъла "July" [2007] - б.а.), която се оказва изключително добре приемана от слушателите. Не на последно място, в албума могат да се чуят и някои от най-тежките песни, създавани някога от нас. Разнообразието е голямо, но в границите на типичното за Katatonia, разбира се.



**Въпросното типично за Katatonia звучене по правило се възприема като тъжно и меланхолично, макар не рядко да се долавят и изпълнени с надежда и копнеж "жилки", слабо пулсиращи в мрака... Ти самият какво мислиш по въпроса?**

Музиката на Katatonia винаги се е движела в строго определена посока. Естествено, бихме могли да седнем и да композираме жизнерадостни мелодии, но дали ще сме на прав път? Ще бъде ли интригуващо? Ще ни донесе ли удовлетворение? Доволни ли ще бъдат феновете ни? Ще можем ли с чиста съвест да издадем нещо подобно под името Katatonia? Не! Създаването на мрачна музика е нещо естествено за нас - идва ни отвътре, без да имаме предварително изградена стратегия или да сме си го поставяли за цел. За нас това е музиката, в която истинската красота разкрива чертите си.

Не съществува друг музикален жанр, който да предизвиква у мен толкова силни и завладяващи усещания, колкото съвременният мрачен рок.

**Откъде черпиш вдъхновение за създаването му?**

От живота и смъртта. От всичко и всеки. Никой и нищо не е забравено...

**Да... За малко обаче да забравим Bloodbath. Какво ново покрай този твой страничен проект?**

Уреждаме си летни фестивални участия за 2010 г. Вярвам, че ни очакват добри времена...

**Вярвам, че същото важи в още по-голяма степен за Katatonia - ще обикаляте из цяла Западна Европа заедно с Porcupine Tree през октомври, а през ноември ще свирите из Обединеното кралство с Paradise Lost. Какво е мнението ти за тези две формации и има ли някоя друга група, с която би мечтал да изнесете съвместен концерт?**

И Porcupine Tree, и Paradise Lost са приятни. Готови сме да свирим с всеки, стига или да ни харесва музиката на съответната банда, или да сме сигурни, че поне част от феновете ѝ харесват и Katatonia. Последното нещо, което бихме желали, е да свирим пред грешната публика и да бъдем освиркани на сцената.

**Говорейки за концерти, няма как да не отчетем тъжния факт, че никога не сте свирили в България. Изобщо, знаеш ли нещо за тази страна?**

Не, нищо повече от факта, че е сравнително популярна туристическа дестинация сред шведите, макар аз самият никога да не съм ходил там. Изнасяли сме концерти в почти всяка европейска държава с изключения на България и още една-две страни. Най-искрено смятам, че трябва да дойдем и да свирим при вас, за да разберем и усетим за какво става дума.

**Последен, 12-и въпрос: Нещо да добавиш?**

Поемете дъх и се потопете във времето... Поздрави!

